

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-511-0046

Dato: 4. maj 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 112 - Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love (Harmonisering af beskatning af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 58 af 29. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Klaus Hækkerup (S).

Troels Lund Poulsen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 58:

I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 57 bedes ministeren redegøre nærmere for mulighederne for behandling af tab på beviser i udloddende investeringsforeninger, der ikke udelukkende investerer i fordringer, de såkaldte blandede foreninger, herunder at tabsfradraget opgøres under hensyntagen til den forholdsmæssige fordeling på aktier og obligationer.

Svar:

De regler, der med lovforslaget foreslås for udloddende investeringsforeninger, skal ses i sammenhæng med 2 elementer i lovforslaget: *For det første* forslaget om generel skattepligt af gevinster og fradrag for tab på personers fordringer, der betyder, at personer fremover vil have fradrag for tab på fordringer i danske kroner. *For det andet* den foreslåede nedsættelse af den højeste beskatning af kapitalindkomst til 42 pct., der betyder, at satsen vil svare til satsen for beskatning af aktieindkomst over progressionsgrænsen.

Den foreslåede lempelse af placeringsreglerne for de aktiebaserede foreninger, jf. den i lovforslaget foreslåede 50 pct.'s-grænse i relation til aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, er således baseret på, at den højeste beskatning af positiv nettokapitalindkomst samtidig nedsættes. Ellers ville personer ved investering i obligationer via en investeringsforening opnå beskatning som aktieindkomst, dvs. en lavere beskatning end ved direkte investering, i det omfang foreningen opfylder kravet om at placere mindst 50 pct. af sine aktiver i aktier.

Det ændringsforslag, der ønskes fremsat, giver derfor – som det blev bemærket i svaret på spørgsmål 57 – umiddelbart anledning til at overveje, hvorledes reguleringen af de udloddende investeringsforeninger skal se ud.

Efter de gældende regler sondres der for personer mellem udloddende aktiebaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21, og andre udloddende investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22.

Beskatning som udloddende aktiebaserede investeringsforeninger forudsætter, at foreningen udelukkende anbringer aktivmassen i 1) foreningens administrationsbygning og aktier omfattet af aktieavancebeskatningsloven, bortset fra aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22 og konvertible obligationer og tegningsretter til konvertible obligationer, og 2) andre aktiver inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse.

Er ovennævnte placeringskrav opfyldt, kan foreningen aktivt vælge, at foreningen skal anses for aktiebaseret. Det indebærer, at investeringsforeningsbeviserne i foreningen behandles efter de regler, der gælder for beskatningen af aktier. Dvs., at personer skal medregne gevinst og tab på beviserne ved opgørelsen af aktieindkomsten. Idet omsættelige investeringsforeningsbeviser endvidere altid anses for optaget til handel på et reguleret marked, jf. aktieavancebeskatningslovens § 13, stk. 3, kan tabet alene fradrages i udbytte og gevinst vedrørende aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked (kildeartsbegrænset), jf. aktieavancebeskatningslovens § 13 A.

Andre udloddende investeringsforeninger er foreninger, der ikke opfylder betingelserne for at være aktiebaseret, og investeringsforeninger, der uanset at betingelserne er opfyldt, ikke har valgt, at foreningen skal kvalificeres som aktiebaseret. Gevinst på beviser i disse foreninger beskattes for personer som kapitalindkomst, og der er alene fradrag for tab på beviser i foreninger, der udelukkende investerer i fordringer i fremmed valuta.

Udgangspunktet vil være, at indførelsen af fradrag for tab på fordringer ved direkte investering skal have afledte konsekvenser for reglerne om fradrag for tab på investeringsforeningsbeviser i den kategori af investeringsforeninger, der hører under andre udloddende investeringsforeninger. Der er således ikke længere nogen begrundelse for, at der ikke er fradrag for tab på beviser i investeringsforeninger, der investerer i fordringer i danske kroner.

Spørgsmålet er imidlertid, hvorledes foreninger, der ikke *udelukkende* investerer i fordringer, skal behandles, altså foreninger med en "blandet" aktivmasse.

Hvis der gives adgang til fuldt fradrag for tab på beviser i disse foreninger, vil det blive muligt at komme uden om den kildeartsbegrænsning, der gælder for fradrag for tab ved direkte investering i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, og endvidere i forhold til beviser i aktiebaserede udloddende investeringsforeninger. Det bemærkes, at der ikke efter de gældende regler er opstillet grænser for, hvor stor en andel foreningens aktiver, der kan placeres i aktier.

Gives der derimod slet ikke adgang til fradrag for tab for foreninger, der ikke udelukkende investerer i fordringer, vil fradragsreglerne være mere restriktive end ved direkte investering i såvel fordringer som aktier.

Hvis tabsfradraget, som anført i spørgsmålet, skal opgøres under hensyntagen til den forholdsmæssige fordeling af aktiver i foreningen, skal det defineres, hvad målepunktet skal være, herunder om det eksempelvis skal være det faktiske afståelsestidspunkt for beviset eller den gennemsnitlige fordeling i hele ejertiden m.v. Det bemærkes, at uanset valg af målepunkt vil fordelingen dog ikke præcist afspejle, hvor stor en andel af tabet der hidrører fra foreningens investering i aktier henholdsvis fordringer.

Uanset hvilket målepunkt der vælges, skal der endvidere fastsættes regler for, hvordan foreningen skal opgøre og offentliggøre aktivfordelingen af hensyn til, at den skattepligtige skal kunne opgøre og selvangive et eventuelt tab.

Hvis forslaget om en mere ensartet beskatning af aktie- og kapitalindkomst udgår af forslaget, vil udgangspunkt altså være, at der er behov for et kompliceret regelsæt, der vil være administrativt tungt for såvel skatteyderne som for skattemyndighederne. Dermed går man glip af den betydelige sidegevinst, der ligger i det fremsatte lovforslag, at også beskatningen ved investering via en investeringsforening bliver betydeligt mere enkel end i dag.